

Scarlett Cîmpeanu

*Au mai rămas
poezii
între noi**Ilustrații de:*
Alexandra-Arreta Ilie*Vocile noastre se uitau*

Cuprins

Încă mai erau poezii între noi · 7

Să crezi · 9

Sabotorul · 10

Mumia se voia cocon · 11

Vocea mea · 12

Singură cuc · 13

Vocile noastre se uitau · 15

Muguri de pin · 17

Pădure, frunze, gânduri · 19

A făuri – gest amoros idilic · 20

Megafonul tinerei amintiri · 21

Te port · 23

Am mai trăit o viață · 24

Barca cerului · 25

Un ultim fum · 27

Mi-ai cules smochine · 29

Am sau aş · 30

An, Ann, Anna · 31

Aprilie, te aşteptam · 32

Interogarea conştientizării · 33

Simplu – tu · 35

Verde de vară · 36

Gri de vară · 37

Insuficient de cald · 39

Apă fiartă · 40

Ți-am adus curmale ·	41
Ancora ·	43
Dimineți sărate ·	45
Uși și alte fortărețe ·	46
Axa ·	48
S-a ars prăjitura ·	49
Frântă ·	50
Nu ne asortăm ·	51
Instinctul ·	52
Te-am pierdut în avans ·	53
Spa-ul inimii ·	54
Analiză pe balcon ·	55
Asincron discutabil ·	56
Tu nu-mi știai ·	57
Raftul oceanic ·	58
Iubitule, du-mă puțin în trecut... ·	59
Gânduri vocale ·	61
Petrecerea infernului ·	62
Romanță ·	63
Feribot către inimă ·	64
Paxi ·	65
Lausanne ·	67
Napoli ·	69
Câștigul turului ·	70
Aripi expandate ·	72
Eu mă adun în mine ·	74
Când mi s-a prelungit dorința de a iubi ·	75

Impermanența ființei	· 77
Faruri	· 79
Altruism sau masochism?	· 80
Panica	· 81
Tăietură de hârtie	· 82
Gramatica iubirii	· 83
Toxicitatea ființei	· 84
Floare de nu-mă-uita	· 85
Mai fii	· 87
Bambus	· 88
Obiceiuri dobândite generațional	· 89
Narativa toamnei	· 91
Ruina	· 93
Mereu	· 94
Trenul inimii – loc la clasa a doua	· 95
Plâns mascat în condens	· 96
La linia dintre atunci și acum	· 97
Declarație evidentă, necesară	· 98
Am întrebat 12 prieteni despre noi	· 100

Încă mai erau poezii între noi

A trebuit să mai scriu o carte
Pentru că încă mai erau poezii între noi.
A trebuit să mă pot uita la pozele cu tine
Fără să vreau să le șterg.
A trebuit să pot asculta melodiile noastre
Mergând de mână cu altcineva.

A durat o viață de inimă
Până când te-am putut uita.
A durat aceeași noapte în buclă
Ca să nu te mai pot visa.

Chibzuință și neputință
Laolaltă în mine;
Neajuns și suferință
Vor trona mereu în tine.

„Au mai rămas poezii între noi” mi-am spus
Și ți-am plasat numele în vânt.

Îmi căutam vechile trăiri în anticariate
Și vechile poeme în inimi abandonate.
Să treci pe străzi pe care trăiai
Și să nu mai găsești ce știai...
„— Bună ziua, vă pot ajuta cu ceva?
— Căutam magazinul de pantofi.
— Nu mai este, a mai rămas doar strada pe care mergeați cu ei.”

Să crezi

Să-ți crezi ochii când îți spun că mă iubești

Să-ți crezi ochii dacă mă caută

Să-ți crezi ochii dacă nu mă uită

Era straniu să nu-ți simt lipsa,

Să nu-ți duc dorul când se lasă seara

Să nu îți caut mesajele în notificări.

Când nu îți voi mai auzi vocea în gânduri,

Mă voi vindeca de tine.

Sabotorul

Și dintr-odată s-a făcut liniște în vânt
Și s-a închis lumina în inimă.
Roșu nu a mai fost semnal de alarmă,
A fost cărămida casei eului meu.

E greu să identifici abuzul atunci când te hrănești din el.
E greu să te ierți că ai fost sabotorul tău.

Mumia se voia cocon

Am rămas cu bucăți din tine
cusute în amintiri ce mă țin trează noaptea.

Și de așa monstru nu știu cum să scap,
când mai degrabă m-aș înveli cu această țesătură.

Dar ea se strânge în jurul meu ca un cocon configurat pe dos:

nu îmi dă aripi, mă asfixiază.

Și când am crezut,

în ultimă instanță,

că am asimilat aceste dulci trăiri –

ele m-au otrăvit.

Și în loc să uit de tine – am uitat de mine.

Vocea mea

Nu-mi mai auzisem de mult vocea...
Era pierdută între idiome străine și accente nefamiliare;
Era pierdută în compromisuri anxioase,
În rătăcirii și angose...
Și obiceiuri dobândite sub amenințarea disperării –
Timp în care glasul meu era dat uitării.

Îmi era teamă să îmi las vocea liberă,
Să nu mă dărâm sub greutatea ei.
Oamenii o auzeau prăfuită, zgâriată, pe alocuri nonșalantă.
Eu reușeam să mai aud doar liniștea ei.

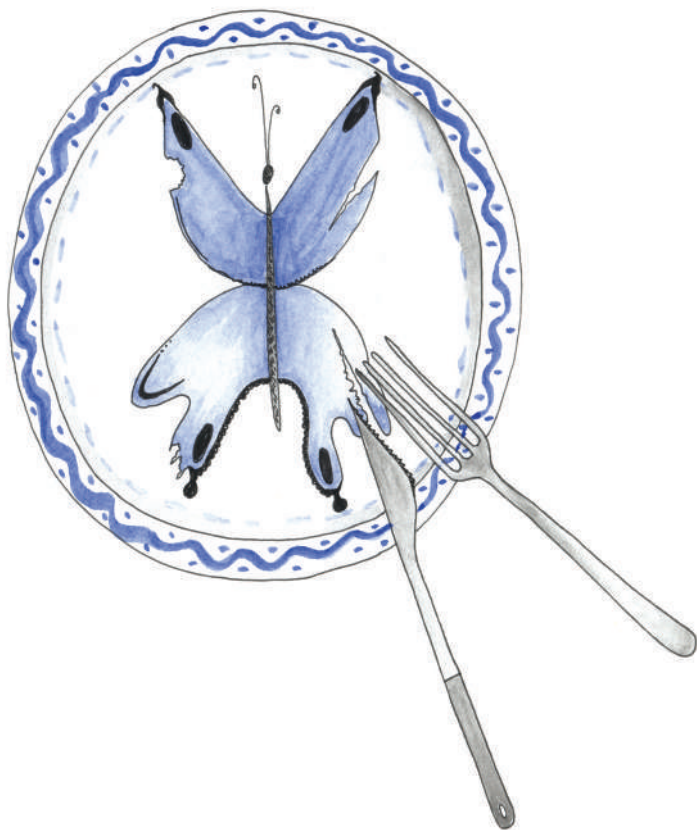
Singură cuc

Buzele mele au stat nesărutate
În timp ce mintea și inima mi-au fost certate

Orașul doarme –
Tu nu ești –
Dar tu nu dormi
Tu hibernezi în gândurile mele.

LBRIS

We know
books

Vocile noastre se uitau

Uitasem că eram îndrăgostită de tine
Ai parazitat fluturii mei din stomac.
Uitasem noaptea în care ne-am sărutat;
Uitasem micul dejun pe care l-am preparat.
Pentru prima dată
A doua zi
Era nevoie să mă propulsez în trecut
Deoarece uitasem de ce te-am ales.

Să fugi înaintea uitării mele
— Maratonul sentimentelor convalescente —
Nu mă lăsa să uit de fluturii mei din stomac.
Împachetează sentimentele
În plastic lichefiat
Să ardă, să fie răni de gradul trei
Și să-mi doresc să se scurgă mai repede
Tot.
— Ți-am dat tot —
Așa că te rog să nu-mi mai lași nimic.
Nu vreau nimic din ce ai atins.

LBRIS

We know
books

Am întrebat 12 prieteni despre noi

Am pus 12 întrebări:

Ce te doare cel mai tare în lume?

Care ți-a fost cea mai mare nedreptate?

Ce vrei neapărat și știi că nu vei obține?

Ce-a spus cineva și vrei neapărat să combați?

Care este cel mai amabil gest posibil?

Cum te constrânge timpul?

Cum te-a durut iubirea?

Ce-ai făcut atunci când nu ai știut ce să faci?

De ce ții o persoană lângă tine?

De ce suntem prieteni?

Dacă ar fi să te gândești la tine ca la un obiect, care ar fi acela?

Pe cine ți-ai dori lângă mine?